

Δικορφιιώτικα Νέα

Δίμηνη εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

Τεύχος 61, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ '94. Υπεύθυνος έκδοσης: Δημ. Παπαγιαννόπουλος - Τ.Θ 42099, 121 10 Κ.Τ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ - Τηλ. 57.38.093

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΣ

Επειδή κατά καιρούς ακούγονται διάφορα σχεπικά με τα οικονομικά της εφημερίδας και τον τελευταίο καιρό μιλάνε για κατάχρηση των χρημάτων της εφημερίδας και του βιβλίου από μέρους μου, είμαι υποχρεωμένος να δώσω κάποιες εξηγήσεις.

α) Όσα αφορούν την εφημερίδα :

1. Όλα τα έξοδα της τελευταίας δεκαετίας είναι περασμένα σε ειδικό φάκελο με παραστατικά στοιχεία και είναι στη διάθεση οποιουδήποτε θελήσει να τα ελέγξει.

2. Όλα τα έξοδα - εισφορές αναγράφονται σε κάθε φύλλο της εφημερίδας που κυκλοφορεί.

3. Στην αρχή κάθε χρόνου γίνεται μέσα από τις στήλες της εφημερίδας ο οικονομικός απολογισμός περασμένου έτους.

4. Αλλά για ποια χρήματα μιλάμε; Γι' αυτά που έχω γεμίσει τα βιβλιάρια της τραπέζης μου; Η κάθε έκδοση της εφημερίδας κοστίζει γύρω στις 40.000 δρχ. Πόσες είναι οι εισφορές σε κάθε δίμηνο; Ρίξτε μια ματιά στη στήλη των εισφορών που σημερινό φύλλο. Σπάνιες είναι οι φορές που οι εισφορές του διμήνου είναι περισσότερες από τα έξοδα και δημιουργείται ένα μικρό αποθεματικό. Πώς νομίζετε ότι κυκλοφορεί αυτή η εφημερίδα; Μα, με το μικρό αποθεματικό, όποτε υπάρχει, ή τις επιχορηγήσεις του συλλόγου ή τα λεφτά που έχω βάλλει κατά καιρούς -ειδικά τα πρώτα χρόνια - από την τσέπη μου.

Ποια λεφτά να καταχραστώ λοιπόν; Αφήστε δε, που αν δούμε πόσοι δίνουν κάποια εισφορά στην εφημερίδα θα απογοητευτούμε. Πάνω από τους μισούς δεν έχουν δώσει ούτε μία φορά εισφορά στην εφημερίδα αυτά τα δέκα χρόνια που κυκλοφορεί. Απ' τους υπόλοιπους, οι περισσότεροι έχουν δώσει μία φορά, ενώ λίγοι είναι αυτοί που δίνουν τακτικά την εισφορά τους, όσο βέλιστα τους επιτρέπουν τα οικονομικά τους.

Μήπως πρέπει λοιπόν ο καθένας να κάνει την αυτοκριτική του και να μην λέγονται διάφορα εφημερίδα που δημιουργούν επισύρουν και την ποινική δίωξη;

β) Όσα αφορούν το βιβλίο μου:

Το βιβλίο που εξέδωσα είναι ένα επιχείρημα καθαρά ιδιωτικό και θεωρητικά έχω το δικαίωμα να το πουλήσω όσο εγώ θέλω και να κερδίσω χρήματα. Παρ' όλα αυτά όμως και επειδή το βιβλίο χρηματοδοτήθηκε σε ένα μεγάλο ποσοστό από αγνούς Δικορφιώτες αποφάσισα να το διαδώσω δωρεάν, παρ' όλο που έβαλα και από την τσέπη μου χρήματα, μια και το βιβλίο κόστισε περίπου 500.000 δρχ. με την παράκληση, όμως, να μην χρησιμοποιηθεί για να πούμε ότι πολλοί χωριανοί δεν ενδιαφέρονται να προμηθευτούν το βιβλίο.

Αυτό προς γνώση και συμμόρφωση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ: Προτάσεις και αποφάσεις

Στις 21 Αυγούστου 1994 πραγματοποιήθηκε στο χωριό μας η ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας κι έγινε μια συζήτηση ειλικρινής και παραγωγική, για πολλά ζητήματα και προβλήματα του Δικόρφου.

Οι προτάσεις που έγιναν σ' αυτή μας τη Γενική Συνέλευση και οι αποφάσεις που λήφθηκαν (ύστερα από ήρεμο και πολιτισμένο διάλογο) καταγράφονται αμέσως παρακάτω:

α) Έγκριση ισολογισμού 1993-94

Κατ' αρχήν εγκρίθηκε ομοθυμαδόν ο οικονομικός απολογισμός του Συλλόγου 1993-94. Ύστερα δε από πρόταση ορισμένων μελών της Συν/σης, εγκρίθηκε η αύξηση της ετήσιας συνδρομής των μελών του Συλλόγου από 1.000 σε 2.000 δρχ.

β) Αναστήλωση του παραδοσιακού καμπαναριού του Άι-Γιάννη μας

Έγινε πρόταση απ' τους παρόντες για την αναστήλωση του παραδοσιακού καμπαναριού του Άι-Γιάννη μας κι η Γ.Σ. αποφάσισε να γίνει αυτή η αναστήλωση από ανώνυμη Δικορφιώτισσα, η οποία όμως πρώτα επιθυμεί να γνωρίζει το αναγκαίο ποσό που απαιτείται γι' αυτό το σπουδαίο έργο (μια πρόχειρη μελέτη από κάποιον ειδήμονα).

Ελπίζω ότι η σωστή και ειλικρινής ενημέρωση της καλής και μέλλουσας ευεργέτισσας του Δικόρφου να γίνει σύντομα και υπεύθυνα, ώστε από του χρόνου κιόλας (αν είναι δυνατόν) να δούμε όλοι μας τον προστάτη Άγιο του Δικόρφου στην παλιά του δόξα, παραδοσιακό και αναπαλαιωμένο δηλαδή. Κάτι, που θα ομορφαίνει και θα προβάλλει το Δικόρφο σ' όλο το Ζαγόρι και σ' όλη την Ήπειρο.

γ) Ανακαίνιση του εικονίσματος των Βαρκών

Επίσης έγινε μακρά συζήτηση για τη μη πραγματοποιηθείσα ακόμη ανακαίνιση του εικονίσματος των Βαρκών και ελήφθη απόφαση (επειδή υπάρχει η δυσκολία του δρόμου για τη μεταφορά των αναγκαίων υλικών) ν' ανατεθεί απ' την ερχόμενη άνοιξη σ' οποιοδήποτε συνεργείο θα μπορούσε να την πραγματοποιήσει ώστε αυτοί που δίνουν τα χρήματά τους, να βλέπουν και υλοποιούμενα τα όνειρά τους και τις προθέσεις τους.

δ) Πρόταση για τοποθέτηση μικρών καλαθιών σε πολλά σημεία της κεντρικής μας πλατείας και των δρόμων του Δικόρφου

Η πρόταση έγινε απ' την κ. Τζίλντα Σακελλαρίου και είναι σπουδαία. Ο γραμματέας του Συλλόγου φάνηκε προθυμότατος να την υλοποιήσει ο ίδιος ο Σύλλογός μας αμέσως και αναμέ-

νουμε να δούμε (από την άνοιξη κιόλας) τα μικρά καλαθάκια σε πολλά σημεία της κεντρικής μας πλατείας αλλά και των δρόμων προς Πέρα, Άνω και Κάτω-ΜΑχαλά, ώστε τα παιδιά μας (κι εμείς οι μεγάλοι...) να έχουμε, που να πετάξουμε το άδριο πακέτο των τσιγάρων μας και το χαρτάκι της σοκολάτας που υποβαθμίζει τον ωραίο πλέον κεντρικό μας δρόμο.

ε) Τοποθέτηση φωτογραφιών των ευεργετών του Δικόρφου στη Μεγάλη Αίθουσα του Συλλόγου μας

Ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας πρότεινε κι η Συνέλευση ενέκρινε παμψηφεί την τοποθέτηση φωτογραφιών των ευεργετών του Δικόρφου στην αίθουσα του Συλλόγου μας.

Η πράξη μας αυτή και η απόφασή μας είναι μια ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης προς τα πρόσωπα εκείνα, που πρόσφεραν τον οβολόν τους και τον ιδρώτα τους για την πρόοδο, ευημερία και προκοπή του Δικόρφου.

Επίσης απ' τον ίδιο προτάθηκε (και υλοποιείται σύντομα, όπως πληροφορούμαι) η τοποθέτηση παραδοσιακών πολύφωτων μέσα πάλι στην αίθουσα του Συλλόγου μας.

στ) Συγκέντρωση και διαφύλαξη των εκκλησιαστικών μας κειμηλίων

Μια πρόταση, που έγινε απ' τη γιατρό κ. Τζίλντα Σακελλαρίου κι η οποία, αν πραγματοποιηθεί κάποτε, θα ωφεληθεί πολύ την κεντρική μας εκκλησία ειδικότερα και την κοινότητά μας γενικότερα.

Επίσης έγινε πρόταση απ' τον κ. Τάκη Παπαγιαννόπουλο, υπεύθυνο έκδοσης των "Δ.Ν." για συντήρηση των εικόνων της εκκλησίας μας (αν κάποτε χρειαστεί) με έξοδα αρμόδιας Υπηρεσίας, που γνωρίζει ο ίδιος και με τη συνεργασία βέβαια του Συλλόγου μας και της Εκκλησιαστικής Επιτροπής Δικόρφου.

Η Γενική Συνέλευση εγκρίνει ομοθυμαδόν.

ζ) Ανοικοδόμηση του καταρρεύσαντος παρεκκλησίου του Αγίου Δημητρίου

Απ' τον κ. Θωμά Λέκκο, συμβολαιογράφο, έγινε η πρόταση της ανοικοδόμησης του καταρρεύσαντος παρεκκλησίου του Αγίου Δημητρίου, μια και αυτή είναι τόσο κοντά στο χωριό μας και με αμέλεια και αδιαφορία κάποιας εποχής κατέρρευσε κι εξαφανίστηκε.

Μάλιστα δυο-τρεις απ' τους παρόντες Δικορφιώτες στη Συνέλευση έδωσαν το μικρό οβολό τους εκείνη τη στιγμή και πρότειναν να συγκεντρωθεί ο Σύλλογος χρήματα γι' αυτό το σκοπό, με την προϋπόθεση όμως και συμφωνία, ότι η διαχείριση των συγκεντρουμένων χρημάτων θα γίνεται αποκλειστικώς απ' τον ίδιο το Σύλλογό μας, μόνο και απολύτως και από κανένα άλλον. Η Γ.Σ. εγκρίνει παμψηφεί.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

2

η) Φροντίδα για την καθαριότητα του εικονίσματος του Αγίου Νικολάου

Ένας μικρός και χαριτωμένος Δικορφήτης, ο Κων/νος Καρράς του Γεωργίου, πρότεινε και υπενθύμισε την υποχρέωση όλων μας για την καθαριότητα του εικονίσματος του Αγίου Νικολάου, μια κι είναι μπροστά στο δημόσιο δρόμο και πολλοί περνούν και κάνουν το σταυρό τους, όπως τόνισε:

Ελπίζω όλοι μας να αναλάβουμε αυτή την απλή και εύκολη υποχρέωση.

θ) Η σημασία της 23ης Οκτωβρίου 1943 για το Δικόρφο

Ο κ. Τάσος Ζυγούρης μας υπενθύμισε εκείνη την ημέρα, ότι την 23η Οκτωβρίου 1943 το χωριό μας σώθηκε από βέβαιη καταστροφή κι απ' τη φωτιά που εξαφάνισε Μανα-

σή και Καλωτά, τα χρόνια εκείνα.

Οι Γερμανοί είχαν έρθει την ημέρα εκείνη στο Δικόρφο, συνέλαβαν 43 άνδρες (σχεδόν όλους) και τους έκλεισαν στην εκκλησία του χωριού μας, προς εκτέλεση και σωθήκαμε ως εκ θαύματος με τη βοήθεια του παπα-Σταύρου, του Λάζου του Κοντογιάννη, του Ελευθεριώτη, του Κρυστάλλη, του Μ. Καραγιάννη και Νίκου Πούρη.

Μήπως θα είναι σωστό, πρόπον και δίκαιο να γίνετα μια δέηση εκείνη

την ημέρα, για να ευχαριστήσουμε το Θεό, για τη σωτηρία του χωριού μας και όλων μας; Αναρωτή-

θηκε ο αγαπητός μου Τάσος.

Αυτές ήταν περιληπτικά και λακωνικά οι προτάσεις μας και οι αποφάσεις της ημέρας εκείνης Γενικής μας Συνέλευσης.

Ελπίζω ότι, απ' τις 9-10 προτάσεις που ακούστηκαν και διεξοδικά συζητήθηκαν την ημέρα εκείνη, οι μισές και παραπάνω ν' αρχίσουν να υλοποιούνται απ' όλους μας, που πρέπει να ανασκουμπώμε και ενεργοποιηθούμε, ώστε να παράγουμε θετικό και συγκεκριμένο έργο, είτε ως μέλη Δ.Σ. του Συλλόγου μας, είτε ως απλά, ζωντανά αφανή μέλη του.

Ο Πρόεδρος της 21ης Αυγούστου

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

BIBLIO - παρουσίαση

(Αναδημοσίευση από την εφημερίδα "ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ")

ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ "ΔΙΚΟΡΦΟ ΖΑΓΟΡΙΟΥ" Ματιές μες απ' το χρόνο Βιβλίο Α' (Περιγραφή - Ιστορία) Αθήνα 1994

Ο Δημήτρης Παπαγιαννόπουλος είναι εκπαιδευτικός, δάσκαλος, στην Ελευσίνα, νέος στην ηλικία, δεν αρκείται μόνο στην παιδεία των παιδιών. Παιδεύει και τον εαυτό του, πότε με την εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφήτων Ζαγορίου "Δικορφήτικα Νέα", της οποίας έχει την επιμέλεια έκδοσης και πότε με τις δικές του εκδόσεις.

Στενά δεμένος με το χώρο που γεννήθηκε και ανατράφηκε, τον υπηρετεί με συνέπεια και μεράκι.

Είναι το πρώτο του βιβλίο. Είναι μια γνωριμία με το Ζαγορίσιο χώρο και ειδικότερα με το Δικόρφο.

Με ιστορικά στοιχεία, με καταγραφές, από την έρευνα του συγγραφέα δίδεται αναλυτικώς η ταυτότητα του χωριού.

Το βιβλίο περιλαμβάνει 4 Κεφάλαια: Στο πρώτο γίνεται αναφορά στα γεωφυσικά στοιχεία του Δικόρφου (τοποθεσία, έδαφος - νερά, υψόμετρο, κλίμα).

Το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται στην εσωτερική σύνθεση του χώρου (πολεοδομική μορφή, μαχαλάδες, γκαλντερίμια, βρύσες, γεφύρια, εκκλησίες και μοναστήρια, Εωκλήσια, αρρεναγωγείο και παρθεναγωγείο).

Ιστορικές ματιές επιγράφεται το τρίτο κεφάλαιο (χρονολογία χτισίματος, ονομασία, εξέλιξη, 1821- αγωνιστές, μικρασιατική εκστρατεία, κατοχή).

Τα τοπωνύμια, στο τέταρτο κεφάλαιο, κλείνουν την πρώτη προσέγγιση με το Δικόρφο. Και λέμε πρώτη, γιατί όπως υποδηλώνεται και από το βιβλίο (Βιβλίο Α' - Περιγραφή, Ιστορία) θα ακολουθήσει και το δεύτερο.

Στις τελευταίες σελίδες καταχωρούνται και 13 χαρακτηριστικές φωτογραφίες από το Δικόρφο.

Η εργασία του Δημήτρη Παπαγιαννόπουλου, πέρα από την ιδιαίτερη σημασία

που έχει για το Δικόρφο και το Ζαγόρι, φέρνει και ένα ελπιδοφόρο και αισιόδοξο μήνυμα.

Πως η συγγραφή της "τοπικής ιστορίας" δεν είναι "δουλειά για τα γεράματα". Κι ακόμα ενθαρρύνει και άλλους νέους, που θα ήθελαν να επιχειρήσουν παρόμοια προσπάθεια.

Στο ξεκίνημά του ο Δημήτρης Παπαγιαννόπουλος πήγε καλά. Γιατί πρώτα απ' όλα αγκαλιάστηκε και από τους Δικορφήτες, οι οποίοι συνέβαλαν και οικονομικά στην έκδοση του βιβλίου.

Είναι σίγουρο, πως τέτοιες δραστηριότητες, που ξεφεύγουν από το κυνήγι της εμπορικότητας και της προβολής ως αυτοσκοπό και ακουμπούν στην αγάπη για τον τόπο και στον μοναδικό σκοπό της κοινωνικής προσφοράς, μόνο επιτυχία από κάθε άποψη έχουν.

Η συγγραφή οποιουδήποτε έργου απαιτεί διάθεση, μεράκι, δύναμη. Και ο Δημήτρης Παπαγιαννόπουλος, με το ξεκίνημά του, έδειξε πως διαθέτει.

Αντί δικού μας επιλόγου παραθέτουμε το "αντί προλόγου" που βιβλίου:

Η χαρά της φύσεως (Αριστ. Προβελέγγιος)

Πόσες φορές εδιάβηκα και δεν την είδα αυτή εδώ την ευτυχία την κρυμμένη! Εμπρός σε πόσα ο άνθρωπος τυφλός διαβαίνει, όταν του κλείνει την ψυχή βαριά φροντίδα!

Σήμερα ανοίχτηκε η κλειστή καρδιά μου· πάλλει χαρούμενη μέσα στην φύσεως τα κάλλη, και στα γαλήνια βάθη της, σαν σε καθρέφτη,

μικρή μεγάλη κάθε εικόνα τώρα πέφτει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Ένας ένας οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού μας ληστεύουν. Το περασμένο μήνα, έφυγε από κοντά μας ο Χρήστος Δούκας. Στους συγγενείς του εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας.

- Εκφράζω τα θερμά μου συλλυπητήρια στον Απόστολο Πατέα και τα παιδιά του Βασίλη και Θανάση για το άδικο χαμό της αγαπημένης συζύγου και μητέρας, Ελευθερίας.

Με την Ευνομία είμαστε μία ζωή φίλες και αδελφές. Μοιραζόμαστε τις χαρές, τις λύπες και τις συγκινήσεις. Με λύπησε βαθύτατα ο θάνατός της και εύχομαι να ναι αιωνία η μνήμη της.

Στεφάνια Παλιού

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Εκφράζουμε τις θερμές μας ευχαριστίες σε όσους εμπαραστήθηκαν στον πόνο μας για το χαμό της αγαπημένης μας συζύγου και μητέρας, Ευνομίας.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε το χωριανό μας Ματθαίο Μανωλάκο, για τα καλά του λόγια, που τόσο μας συγκίνησαν.

Αποστόλης, Βασίλης και Θανάσης Πατέα

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Σταύρος Χρόνης 10.000 δραχμές
Γράψα-Ματσοπούλου Αλεξάνδρα 3.000 δραχμές
Ανώνυμος χωριανός 4.000 δραχμές
Σακελλαρίου Μάνθος 1.000 δραχμές

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Σακελλαρίου Φίλιππας 5.000 δραχμές
Γράψα-Ματσοπούλου Αλεξάνδρα 2.000 δραχμές
Ανώνυμος χωριανός 2.000 δραχμές
Ανώνυμη χωριανή 1.000 δραχμές

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΑΜΦΙΩΝ και ΕΙΚΟΝΩΝ

Προς την Εκκλησιαστική Επιτροπή Δικόρφου

Και άλλοτε, σε δύο σημειώματά μου, στα υπ' αρ. 56 και 58 τεύχη των "Δ.Ν." αναφέρθηκα στη μεγάλη σημασία και αξία της εκκλησιαστικής μας περιουσίας (αφού ο ναός του Αγίου Μηνά χτίστηκε το 1778) και ιδιαίτερας των εικόνων, των αμφίων, των πολυελαίων και του τέμπλου της κεντρικής μας εκκλησίας.

Βέβαια η όλη αναφορά ξεκίνησε απ' τη διαπίστωση και τη βεβαίωση, ότι τα εκ Ρωσίας προερχόμενα εικονοστάσια (φαλόνιο και στιχάριο) που χρησιμοποιούσε ο παπα-Σταύρος στις μεγάλες γιορτές (Πάσχα και Χριστούγεννα) έλειψαν και λείπουν και δεν υπάρχουν πια. Μια σημαντική έλλειψη και απώλεια, που ανησυχησε και στενοχώρησε όλους σχεδόν τους Δικορφήτες, τους προβάητες και τους απογοιτευ-

τους. Αλλά, σα να μην έφτανε εκείνη η απώλεια των Ρωσικών αμφίων, διαπιστώθηκε τον Αύγουστο του 1994 από τον υπογράφοντα, ότι λείπουν και δεν υπάρχουν πια στην εκκλησία μας και οι μεγάλες και σπουδαίες αξίες εικόνες (12-15 τον αριθμό) που είχε τοποθετημένες για παράδειγμα στο γυναικωνίτη προ ει-

κοσιπενταετίας, η τότε Εκκλησιαστική μας Επιτροπή και μου είχε δείξει με ευσέβεια και δέος, ο τότε ιεροψάλης του Δικόρφου Χριστόδουλος Μπουλτζάτης (όπως λεπτομερώς έγραφα και στο υπ' αρ. 56 τεύχος των "Δ.Ν.").

Πράγματι τον Αύγουστο του 94, συνοδευόμενος από τον εκκλησιαστικό επίτροπο κ. Μάνθο Σακελλαρίου και τον κ. Γ. Σιώμο (ύστερα από παράκληση και προτροπή του ιερέως κ. Λάζου Ιωάννη, για ανεύρεση των απωλεσθέντων αμφίων) ανεβήκαμε στο γυναικωνίτη του Αγίου Μηνά για τα ιερά άμφια (Ρωσικά, με αργυρά γράμματα στην πλάτη του φαλόνιου).

Εκεί βρήκαμε κάτι άλλα, παλιά δώρο της οικογένειας Γεωργίτση (με ελληνικά γράμματα και αφιέρωση) και συγχρόνως διαπίστωσα ότι έλειπαν και λείπουν οι 12-15 εικόνες που είχαν τοποθετηθεί προς φύλαξη εκεί. Εγώ δε, είδα μόνο μια εικόνα της Παναγίας, κρεμασμένη στον τοίχο του γυναικωνίτη. Οι άλλες (της ίδιας τεχνολογίας και ζωγραφικής που είχα δει το 1969 με

1970) απουσίαζαν...

Ομολογώ, ότι στενοχωρήθηκα και ανησύχησα πολύ, γιατί εκτός από την ενημέρωσή μου από τον Χριστόδουλο Μπουλτζάτη, μου ήρθε στη μνήμη μου και ο εξαίρετος εκκλησιαστικός επίτροπος Βασίλειος Σορβάκος, ο οποίος 2-3 χρόνια προ του θανάτου του, πολλούς Δικορφήτες είχε πληροφορήσει και βεβαιώσει (και φυσικά και μένα) ότι οι εικόνες αυτές υπάρχουν (φυλασσόμενες) στο γυναικωνίτη και ότι είχαν φέρει ειδικό άνθρωπο και τις είχε ξεχωρίσει και αξιολογήσει ως μεγάλης καλλιτεχνικής αξίας αντικείμενα.

Ουδείς βεβαίως γνωρίζει από μας, πότε και πώς εξαφανίστηκαν και έλειψαν ιερά άμφια και εικόνες απ' το ναό του χωριού μας.

Όμως ερωτώ για μια ακόμη (πολλοστή) φορά:

Δεν μας ανησυχεί το λυπηρό αυτό συμβάν; Δεν μας θέτει προ των ευθυνών μας; Δεν είναι σωστό, πρόπον και αναγκαίο να γίνει μια απογραφή και καταγραφή των υπαρχόντων σήμερα, ιερών αντικει-

μένων της κεντρικής μας εκκλησίας ώστε να μη ξανασυμβεί ή ίδια, κακή και ανίερη πράξη;

"Ει τις τον ανόν του Θεού φθείρει... φθερεί τούτον ο Θεός..." αναφωνεί και διακηρύσσει ο Απόστολος Παύλος επί του θέματος τούτου.

Τέτοια απογραφή και καταγραφή έγινε στους Νεγάδες Ζαγορίου, όπως μας πληροφορήσαν και σε άλλα χωριά.

Όποιος έχει αντιρρήσεις ή άλλες πληροφορίες νς τος καταθέσει παρακαλώ, εγγράφως ή προφορικά στην εφημερίδα μας, ώστε να επηρεασθούν οι απανταχού Δικορφήτες πολύπλευρα, αντικειμενικά, δίκαια και αληθινά.

Υστερα από όλα τα πράπανα η εκκλησιαστική επιτροπή Δικόρφου έχει το λόγο...(!...)

Υ.Γ. Σε μια άκρη του γυναικωνίτη είδαμε 4-5 εικόνες (πεταμένες ή μι απάνω στην άλλη) κατεστραμμένες και άχρηστες που δεν έχουν καμιά σχέση μ' εκείνες που είχα δει στα χέρια του Μπουλτζάτη, που 'ταν στην τεχνολογία της εναπομείνανας Παναγίας και δεν πρέπει να γίνει καμιά σύγχυση σήμερα μ' αυτές.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΔΙΚΟΡΦΟΥ

Έλαβαν:

1. Μητρόπουλος Αναστάσιος: 17 ψήφους

2. Λέκκος Παναγιώτης: 11 ψήφους

3. Ζαρίδη Αικατερίνη: 11 ψήφους

4. Σακελλαρίου Μάνθος: 11 ψήφους

5. Ζυγούρης Αναστάσιος: 10 ψήφους

6. Παπαγιαννόπουλος Δημ.: 10 ψήφους

7. Σιώμος Γεώργιος: 10 ψήφους

8. Βλάχος Σπύρος: 8 ψήφους

9. Λέκκος Γεώργιος: 8 ψήφους

ΕΚΛΕΓΟΝΤΑΙ:

α) Ο αρχηγός του κοινού συδυασμού "Νέα Πνοή" κ. Νικόλαος Τσίνης.

β) Οι έξι (6) πρώτοι σε σταυρούς κοινοτικοί σύμβουλοι.

γ) Για τους τρεις ισοψηφίσαντες (με 10 ψήφους) θα γίνει κλήρωση και ο ένας θα αποτύχει.

Σ.Σ. Από την κλήρωση που έγινε στο Ειρηνοδικείο Κήπων, εκλέχτηκαν οι Δημήτρης Παπαγιαννόπουλος και Γιώργος Σιώμος.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ
Οκτώβρης του 1994

Βιώματα από την 28η Οκτωβρίου 1940 στο Δίκορφο

Παιδί μικρό, πέντε ετών κι άκουγα έντονα τον ήχο των κανονιών, που έφτανε απ' το Καλπάκι, ως το Δίκορφο στις 29 και 30 Οκτωβρίου 1940.

Κάθε φορά που έσκαγε το κανόνι, στο Δίκορφο έβλεπα τα πρόσωπα των χωριανών να συνοφρυάζουν και να μελαγχολούν.

Η θεία Κούλα, ήρθε πρωί-πρωί στο σπίτι μας εκείνη την ημέρα και μας ανήγγειλε το γεγονός:

"Οι Ιταλοί μας επιτέθηκαν τα ξημερώματα κι ο πόλεμος άρχισε ήδη", είπε κι όλοι μείναμε άφωνοι και σαστισμένοι. Είχε ακούσει μάλιστα στο ραδιόφωνο, που είχε εγκατεστημένο μόνιμα η Κοινότητά μας στο Παρθεναγωγείο του Πάνω-μαχαλά και μας μετέφερε αυτούσια (έστω και με τα λίγα γράμματα που ήξερε) τα λόγια του εκφωνητή:

"Αι ημέτεραι δυνάμεις αμύνονται το πατρίου εδάφους..."

επανέλαβε και δυο δάκρυα χύθηκαν στην πόρτα του σπιτιού μου. Και την ώρα που μας έλεγε τα πολεμικά γεγονότα, η θεία Κούλα, την ίδια στιγμή ακούστηκαν δυο δυνατές κανονιές κι ο κρότος με συγκλόνισε. Πιάστηκα απ' την ποδιά της μάνας μου κι έκρυψα το πρόσωπό μου γιατί ένιωσα το φόβο να με κυριεύει και τους μεγάλους να τα έχουν χαμένα.

Και να, ο θεός Τάκης φτάνει αναστατωμένος απ' το καφενείο και μελαγχολικός. "Όλα τα παιδιά του χωριού μας έφυγαν για να καταταγούν στο στρατό" είπε κι έκανε το σταυρό του. "Μου το είπε ο Μπουργαζάς, που επικοινωνεί με Νομαρχία".

Σ' αυτό το κλίμα ζούσαμε τις δυο-τρεις πρώτες μέρες του πολέμου, όταν την τέταρτη μέρα, μας ήρθε το θλιβερό και μελαγχολικό άγγελμα.

Ο γαμπρός της Λαίας του Πούρλη σκοτώθηκε στο μέτωπο. Ήταν μοναχογιός και ήρωας κι ο κεραυνός σμπάρλιασε το Δίκορφο. Η καμπάνα χτυπούσε λυπητερά κι όλοι έκαναν το σταυρό τους και παρακαλούσαν την Παναγία να μας βοηθήσει.

Ο πόλεμος είχε έρθει πλέον στο πετσί μας και στην πλάτη μας και θυμούμαι τα ανήσυχα και προβληματισμένα πρόσωπα του παπα-Σταύρου, του Νίκου Πούρλη και του Μπασιά-Μάνθου, που στριφογύριζαν στο χωριό κι έκαναν κουράγιο στις μανάδες που τα παιδιά τους είχαν στρατευτεί και πολεμούσαν ήδη στα ελληνοαλβανικά σύνορα.

Και κάθε βράδυ, αυτές τις πρώτες μέρες του πολέμου, μαζεύονταν οι χωριανοί στο Παρθεναγωγείο, για να ακούσουν με μανία και

αγωνία, με πάθος και συγκίνηση τα πολεμικά γεγονότα.

Κι εγώ, μικρός κι απροβλημάτιστος, μαζί με το Λευτέρη και το Σίκα, στριφογυρίζαμε στα σοκάκια του Πάνω-Μαχαλά παίζοντας κρυφτούλι, παρακολουθώντας συγχρόνως την αγωνία και τη θλίψη που ήταν ζωγραφισμένες στα πρόσωπα των χωριανών.

Ένα βράδυ του Νοεμβρίου του 1940, θυμούμαι τους χωριανούς να πανηγυρίζουν, γιατί τα νέα απ' το κοινοτικό ραδιόφωνο, ήταν πολύ σπουδαία και σημαντικά.

Κι εγώ, που δεν μπορούσα να παρακολουθήσω και να καταλάβω το ραδιόφωνο λόγω ηλικίας, ρώτησα το μπάρμπα-Τάκη, το Χοντρό, που ήταν δίπλα μου: "Γιατί απόψε, θείε, βλέπω χαρά στα μάτια όλων σας;" Κι αυτός με κέφι μου απάντησε: "Νικάμε τους Ιταλούς, παιδάκι μου, τους γυρίσαμε στην Αλβανία κι η Ελλάδα όλη χαίρεται".

Και ξαφνικά αρχίζει να χιονίζει στα μέσα Νοεμβρίου. Η Γκούβα άσπρισε κι η Τσούκα στέκονταν ολόλευκη την άλλη μέρα. Τα χιόνια εκείνης της χρονιάς έπεσαν πολλά, κι έχω στη μνήμη μου τη Λόπη και την Αμαλία, τη Ρίνα και την Ασήμω να πλέκουν γάντια και κάλτσες μάλλινες, για τους φαντάρους που ήταν στα βουνά κι η Κοινότητα θα τα συγκέντρωνε, για να τα στείλει στη Μεραρχία των Ιωαννίνων.

Και τα βιώματά μου έρχονται στο νου μου (πενήντα τέσσερα χρόνια αργότερα) σαν το ποτάμι τ' αλαφρύ, που γαργαρίζει και κυλάει ανάλαφρα και φέρνει ευωδιά και χαρή...

Ήταν άνοιξη του 1941. Οι Γερμανοί, βλέποντας τον καταποντισμό των Ιταλών, έρχονται και τους βοηθούν με τις πανίσχυρες δυνάμεις του.

Τότε θυμούμαι την τακτική οπισθοχώρησης του ελληνικού στρατού. Μικρά παιδιάμε, μόλις είδαμε να 'ρχονται απ' το Πεταλίτσι τα οργανωμένα τμήματα, τρέξαμε για υποδοχή στα Πέρα-Αλώνια, να ιδούμε και να καμαρώσουμε τη λεβεντιά και την ανδρεία.

Οι στρατιώτες, μόλις έφτασαν στο σπίτι της Γαλάνως, μας χαιρέτούσαν και μας έριχναν γαλέτα και ξερό ψωμάκι. Κι εμείς το τρώγαμε λαίμαργα και κοιτούσαμε τις φορεσιές και τις στολές με τα πιστόλια και τα όπλα.

Περνούσαν από το μεσοχώρι ύστερα και βιαστικοί και οργανωμένοι, τραβούσαν προς ανατολάς, για Μανασσή και Καλουτά και από κει για Γρεβενά και Τρίκαλα και πάρα πέρα. Σε λίγες όμως μέρες η εικόνα των στρατιωτών ήταν απογοητευτική και λίαν θλιβερή. Λίγοι, λίγοι, ρακένδυτοι και πεινασμένοι,

περνούσαν απ' τους δρόμους του Δικόρφου, ζητώντας έλεος και φαγητό για να μπορέσουν (ύστερα απ' τη διάλυση του στρατού μας απ' τους Γερμανούς) να επιστρέψουν σώοι στα σπίτια τους.

Θυμούμαι την Πέτραйна, που ήρθε στο σπίτι μας και είπε στη μητέρα μου να βράσουν λίγες πατάτες, για αν τις δώσουν σε θεονήστικους στρατιώτες, που στέκονταν, σχεδόν ξεψυχισμένοι, μπροστά στον Σακελλαράϊων το σπίτι.

Κι όταν εκείνοι έφυγαν, μας ευχαρίστησαν για τη βοήθειά μας και τράβηξαν για την Κοζάνη, όπου τους περίμεναν οι δικοί τους, στου χαλασμού την μπόρα.

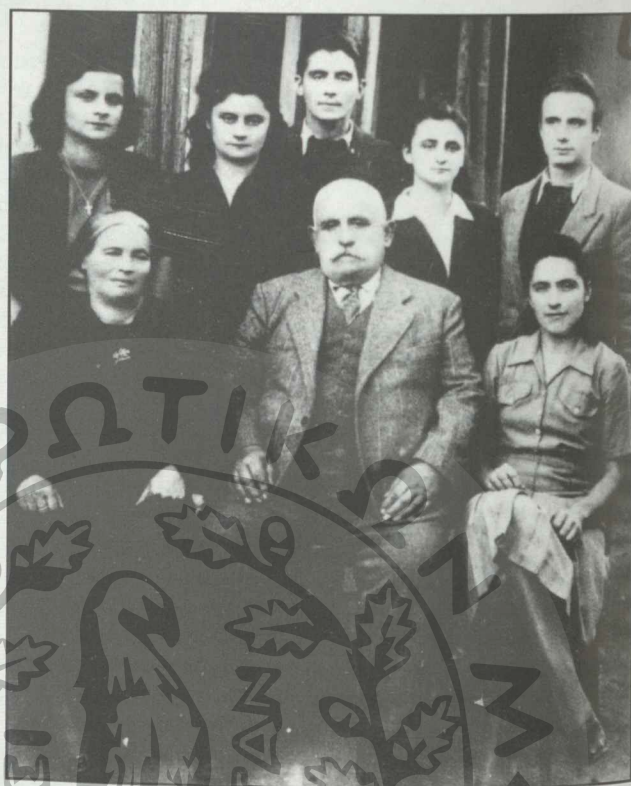
Κι ο πόλεμος τώρα αρχίνησε, με δυο μορφές, μέσ' το 41 και 42. Μια με των Γερμανών τον ερχομό, με τη σκληρή και άγρια μορφή τους και μια με της πείνας κι ένδειας την παρουσία την καθημερινή και της ανέχειας το φοβερό κυνήγι. Γιατί βρισκόμαστε στην Κατοχή, που είχε αρχίσει βάνουσα για όλους και

την Ελλάδα κατατυραννούσαν και στο Ζαγόρι επικρατούσε πόνος.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

Φωτο Γραφήματα...

Στη μνήμη της Αφροδίτης Βόλγα, το γένος Μώμου, πρόσφατα έφυγε από κοντά μας, και τιμώντας τη δωρεάν του σπιτιού της στην κοινότητά μας, δημοσιεύουμε τη φωτογραφία της οικογένειας Μώμου. Καθιστός στη μέση ο Φάνης Μώμος με τη γυναίκα του Μαρίνα και την κόρη του Αφροδίτη, εγγόνη είναι τα άλλα παιδιά του, η Θάλεια, η Βαλέρια, ο Γιάννης Αμαλία και ο Ηρακλής.